

»PUT LJUBAVI« - križni put za djecu i mlade (Mak, ožujak 2004.)

Dragi makovci, dragi vjeroučitelji i vjeroučiteljice, svećenici i časne sestre!

I ove korizme pratimo Isusa na Njegovom križnom putu. Otkrivajmo Njegovu ljubav na svakoj postaji. Idimo ukorak s Njime, oslušujmo što nam želi poručiti i učinimo naš život mjestom ljubavi za Njega i sve ljude koji nas okružuju. Neka nam u tome pomogne put ljubavi našeg Učitelja!

Uvodna molitva

U poniznosti srca

želimo Te Isuse pratiti
na Tvom križnom putu,
na Tvom putu ljubavi.
Tvoji smo učenici
i to želimo zauvijek ostati.
Neka nam svaka postaja
Tvoga puta ljubavi
učvrsti ljubav
prema Tvome nebeskom Ocu,
Tebi
i bližnjima
s kojima zajednički dijelimo
dane života.

1. Osuđen

Presuda je izrečena.
Osudili su Te,
a prošao si zemljom
čineći samo dobro ljudima.
Svakoga se može vrlo lako
osuditi...
U ovom trenutku koji baš i
nije lak
ostaje Ti samo
prihvatiti osudu
i krenuti s njom.

2. Križ

Križ.
I njega su stavili
na Te,
da Te podsjeti
na Tvoja zlodjela.
Da Te trajno podsjeti
na tvoje razgovore
s tolikim ljudima,
na Tvoja izlječenja,
na vraćenu nadu u život,
na opraštanje,
na prihvaćanje svakoga.
Svakoga si primao
samo onako kako to
Bog zna,
a sada si tako
prihvatio i ovaj križ.

8. Žene

Tko su ove žene
što za Tobom
cijelim putem idu
i oči pokrivaju rukama,
pitaš si pogledom.
Ne prepoznaješ ih...
Možda su to one
kojima si jednom
vratio vjeru u život,
blagoslovio dijete,
ozdravio muža...

9. Treći pad

Mnogi su Te nagovarali
da odustaneš od puta,
da se predaš,
da ne mučiš ni sebe
ni ljude oko sebe
koji Te prate.
Ali ne!
Ne odustaješ,
jer kraj je blizu
i ono brdo već je tu,
brdo na kojem će križ
postati znakom snage i života.

10. Brdo

I to brdo
konačno je došlo.
Teret je skinut,
a olakšanje na trenutak
prolazi Tvojim bićem.
Ali, eto još jednog poniženja!
Gol bez ičega stojiš
dok se priprema
kraj Tvoga života.

11. K'o janje što ga vode na klanje...

Čekić...
Čavli...

3. Prvi pad

Tek si na početku
i odmah pad.
Bolani je to pad.
Nisi se ni nadao,
da će Ti zasmetati
taj kamen na cesti.
No podigao si se
i nastavio dalje,
tražeći očima
bar malo pomoći,
bar maloutjehe.

4. Majka

Kako Ti je bilo
kad si ugledao
na svom putu
tužnu majku,
to samo Ti znaš!
Znao si da je
tu negdje,
blizu...
Očima si je tražio,
a i ona Tebe.
I susreli su se pogledi...
Tvoj i njezin...
I napajali snagom
za lakši kraj,
za bezbolniji ostanak.

5. Pomoć

Koliko bogat može
biti čovjek
kada nekome pomogne
nositi osudu!
Takvo bogatstvo
je osjetio Šimun
na Tvojem patničkom licu,
ali nebeski mirnom,
onda kada je Tvoj križ
stavio malo
na svoja ramena.

6. Nježnost

Blag pogled,
nježna ruka,
darovan rubac,
izgovorena riječ,
pa makar i u brzini,
dovoljni su
da Ti vrate snagu
toliko potrebnu
za nastavak puta.
Zaista,
vrlo malo je potrebno
da čovjek osjeti
kako nije sâm.

7. Drugi pad

I još jedan pad...
Križ pritišće tijelo
bez milosti.
Kao cijela vječnost
izgleda Ti ovaj put...
S nadljudskom snagom
pokušavaš se podići,
ali ne ide...
Potrebna Ti ie

Smijeh...
Uspjeh...
... Bol
... Suze
... Izvršeno poslanje
... Pobjeda.

12. Predanje

Oče, primi me! -
bile su Tvoje
posljednje riječi
dok si pogledom
slao zemlji
toplino ljubavi
i oprostjenja.

13. Plač

Skinuvši s križa
položili su Te
u krilo majke
kao i one noći
kad si se rodio.
I tada je majka
plakala kao i sada,
samo što su sada
suze drugačije...
A u daljini, s vjetrom,
čuo se Šimunov glas...
I tvoju će dušu probosti mač...

14. Ukop

Morali su Te pokopati
da ne bi Tvoje tijelo
ostalo visiti
za vrijeme Blagdane.
Ostavili su Te
na ledenom kamenu
i ne sluteći
da će ubrzo svanuti
blago dana
uskrsnog jutra.

15. Jutro radosti

Rekao si
da Te tama i hladnoća groba
neće vječno skrivati.
Nisi prevario svoje...
Zaista je
brzo osvanulo
jutro Tvoga uskrsa.
Radosni su bili Tvoji učenici,
dok su Tvoji suci ostali zburnjeni!
Ipak si Ti Sin Božji,
a Bogu ništa nije nemoguće!

Završna molitva

Naš život
treba biti put ljubavi.
To nije uvijek
lako ostvarivo.
Zato nikada
ne smijemo zaboraviti
da nismo sami!
Onaj čiji je cijeli život
bio put ljubavi,
najbolje nam može pomoći
da Ga u tome nasljedujemo.
Mi smo Njegovi,

i opet pomoć!

a On naš nebeski Učitelj!

Riječ uz križni put...

U korizmi, kada razmišljamo Isuse o Tvojim posljednjim danima provedenim s ljudima, želimo Te nasljedovati u ljubavi i poniznosti. Ti si Božji sin koji dozvoljava da ga osude i to nepravедno, da ga vrijeđaju, da mu se smiju, da prstom upiru u njega kao na najvećeg zločinca na svijetu. To sve čine oni koji nisu u Tvojim govorima i djelovanjima otkrili da si Ti - Bog, Sin Svemogućega, obećani Otkupitelj i Spasitelj čovjeka i svijeta. No u tim posljednjim danima Tvoga ovozemaljskoga života, bolje rečeno posljednjim satima, nakon što je osuda bila izrečena, križ natovaren na leđa, a put Golgote određen, bilo je onih koji se nisu složili s Pilatovom odlukom, koji su Te pratili do kraja.

Na svom putu izvršavanja Očeve volje, dozvolio si da ti se pomogne. Prvi je to bio Šimun Cirenac, zatim Veronika, Marija, Tvoja majka koja Te pratila od početka do kraja, pa jeruzalemske žene koje su suzama željele ublažiti Tvoje boli i rane. Sigurno je bilo i onih koji nisu ostali u uspomenu ljudi, a hodali su za Tobom i negdje u dubini srca molili da Te Bog oslobodi težine križa i puta.

Ti, svemogući Bog, dozvoljavaš da Ti čovjek pomogne, da Ti iskaže ljudsku pažnju svojim djelima ljubavi u izvršavanju Tvoga djela ljubavi i spasenja. Baš ti ljudi, koji poput zvijezda što na nebu zasjaje i nestanu, baš oni mi mogu dokazati i poručiti da čovjek nikada nije napušten. Uvijek će se oko nas naći oni koji su spremni pomoći, koji nemaju možda baš neko mjesto u našem životu ili kojima nismo posvećivali osobitu pažnju. Bit će i Šimuna Cirenaca i Veronika, muževa i žena našega grada, mjesta ili sela, koji će pružiti ruku, podijeliti s nama naš umor, bijedu, jad, nemoć, bolest, nepravедnu osudu, nošenje križa... Ima još takvih ljudi! Dozvolimo im da nam pomognu kada nam je pomoć potrebna.

I Ti si Isuse dozvolio da Ti ruka čovjeka olakša križ, obriše znoj, pokloni pogled i riječ utjehe. Dozvolimo i mi! Možda će to biti netko od koga smo se najmanje nadali i tko nam nije bio ni na kraju pameti. Ako primimo takvu nenadanu pomoć, ne zaboravimo biti zahvalni! Ali također, budimo spremni odgovoriti pozivu Isusa da i mi drugima u određenom trenutku budemo Šimuni Cirenci i Veronike...

*Tekst: Josip Šimunović
Crteži: Darko Zloušić*